Gesetz-Sammlung

für die

Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW

dla

Państw Królestwa Pruskiego.

№ 15.

(Nr. 3546.) Gesetz, betreffend die Abänderung der Artikel 94. und 95. der Verfassungs-Urkunde vom 31. Januar 1850. Vom 21. Mai 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen &c. &c.

verordnen, mit Zustimmung der Kammern, was folgt:

Artikel 1.

Die Artikel 94. und 95. der Verfassungs-Urkunde vom 31. Januar 1850. sind aufgehoben.

An deren Stelle treten folgende Bestimmungen:

Artikel 2.

Bei Verbrechen erfolgt die Entscheidung über die Schuld des Angeklagten durch Geschworene, insoweit ein mit vorheriger Zustimmung der Kammern erlassenes Gesetz nicht Ausnahmen bestimmt. Die Bildung des Geschworenengerichts regelt das Gesetz.

Artikel 3.

Es kann durch ein mit vorheriger Zustimmung der Kammern zu erlassendes Gesetz ein besonderer

(Nr. 3546.) Ustawa, tycząca się zmiany artykułów 94. i 95. dokumentu konstytucyinego z dnia 31. Stycznia 1850. Z dnia 21. Maja 1852

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

Artykuł 1.

Artykuły 94. i 95. dokumentu konstytucyinego z dnia 31. Stycznia 1850. znoszą się.

Zamiast takowych następujące postanowienia mają ważność.

Artykuł 2.

Przy zbrodniach nastąpi decyzya względem winy oskarzonego przez przysięgłych, o ile ustawa z uprzedniém przyzwoleniem Izb wydana żadnego nie stanowi wyjątku. Utworzenie sądu przysięgłych prawem się ureguluje.

Artykuł 3.

Ustawą z uprzedniém przyzwoleniem Izb mającą być wydaną, osobny sąd zaprowadzo-

Gerichtshof errichtet werden, dessen Zuständigkeit die Verbrechen des Hochverraths und diejenigen Verbrechen gegen die innere und äußere Sicherheit des Staats, welche ihm durch das Gesetz überwiesen werden, begreift.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 21. Mai 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

nym być może, którego forum zawiera zbrodnie głównéj zdrady i takie zbrodnie przeciwko wewnętrznemu i zewnętrznemu bezpieczeństwu Państwa, które takowemu prawem są przekazane.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 21. Maja 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

(Nr. 3547.) Gesetz, betreffend einige Ergänzungen des Einführungs-Gesetzes zum Strafgesetzbuche. Vom 22. Mai 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen rc. rc.

verordnen, mit Zustimmung der Kammern, was folgt:

Artikel I.

Bis zum Erlaß anderweiter gesetzlicher Bestimmungen findet folgende Ausnahme von den Vorschriften Artikel XIII. des Gesetzes vom 14. April 1851. über die Einführung des Strafgesetzbuchs Statt:

§. 1.

Die Untersuchung und Entscheidung wegen nachbenannter Verbrechen:

1) des schweren Diebstahls (Strafgesetzbuch §. 218.), insofern nicht der §. 58. oder §. 219. a. a. O. zur Anwendung kommt;

2) des einfachen Diebstahls im Falle des §. 219. a. a. O.;

3) der Hehlerei in den Fällen der §§. 238. und 239. a. a. O.;

4) der einfachen Hehlerei im Falle des §. 240. a. a. O.

erfolgt durch die Gerichtsabtheilungen.

§. 2.

Hinsichtlich des Verfahrens kommen die für Vergehen bestehenden Vorschriften zur Anwendung.

(Nr. 3547.) Ustawa, tycząca się niektórych zmian ustawy względem zaprowadzenia kodexu karnego. Z dnia 22. Maja 1822.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

Artykuł I.

Aż do wydania innych prawomocnych postanowień następujący wyjątek co do przepisów artykułu XIII. ustawy z dnia 14. Kwietnia 1851. względem zaprowadzenia kodexu karnego ma miejsce:

§. 1.

Indagacya i decyzya względem następujących zbrodni:

1) ciężkiéj kradzieży (kodex karny §. 218.), o ile §. 58. albo §. 219. w m. w. zastósowania nie znajduje;

2) pojedynczéj kradzieży w przypadku w §. 219. w m. w.;

3) ukrywania w przypadkach §§. 238. i 239. w m. w.;

4) pojedynczego ukrywania w przypadku §. 240. w m. w.

nastąpi przez wydziały sądowe.

§. 2.

Względem postępowania przepisy istnące dla przewinień zastósowanie znajdują.

§. 3.

Andere als die im §. 1. benannten Verbrechen können auch auf Grund der Konnexität nicht vor die Gerichtsabtheilungen gebracht werden.

§. 4.

Die §§. 1. und 2. finden auf alle Fälle Anwendung, in denen zu der Zeit, wo dieses Gesetz in Kraft tritt, die definitive Versetzung des Angeschuldigten in den Anklagestand noch nicht erfolgt ist.

Artikel II.

Bei Ehrverletzungen und leichten Mißhandlungen, welche im Wege des Civilprozesses verfolgt werden, sind für die Kompetenz des Einzelrichters und der Gerichtsabtheilungen nicht die Bestimmungen des Artikels XIII. des Einführungsgesetzes vom 14. April 1851., sondern die in den §§. 20. und 22. der Verordnung vom 2. Januar 1849. (Gesetz-Sammlung Seite 1.) über Injuriensachen enthaltenen Vorschriften maaßgebend.

Artikel III.

Die Bestimmungen der §§. 215—224., 349. Nr. 3. des Strafgesetzbuchs finden auf Entwendungen von Früchten und anderen Boden-Erzeugnissen, welche durch die Feldpolizei-Ordnung vom 1. November 1847. oder das Rural-Gesetz vom $\frac{\text{28. September}}{\text{6. Oktober}}$ 1791. mit Strafe bedroht sind, keine Anwendung.

In denjenigen Landestheilen, in welchen weder die Feldpolizei-Ordnung vom 1. November 1847.,

§. 3.

Inne prócz w §. 1. wymienione zbrodnie nawet dla związku (connexitas) przed wydziałami sądowemi dochodzone być nie mogą.

§. 4.

Przepisy w §§. 1. i 2. zastósują się do wszystkich przypadków, w których na ten czas, kiedy niniejsza ustawa nabywa mocy zobowięzującéj, definitywne stawienie oskarzonego w stan oskarzenia jeszcze nie nastąpiło.

Artykuł II.

Przy nadwerężeniach honoru i lekkich skrzywdzeniach (uszkodzeniach), które w drodze procesu cywilnego dochodzone zostaną, dla kompetencyi sędziego pojedynczego i wydziałów sądowych postanowienia artykułu XIII. ustawy względem zaprowadzenia z dnia 14. Kwietnia 1851. nie są miarodawczemi, lecz przepisy zawarte w §§. 20. i 22. ustawy z dnia 2. Stycznia 1849. (Zbiór praw strona 1) względem spraw injuryinych.

Artykuł III.

Postanowienia §§. 215. aż do 224. 349. No. 3. kodexu karnego do kradzieży owocu i innych płodów ziemnych, które w regulaminie policyi polowéj z dnia 1. Listopada 1847. albo ustawą względem rólnictwa z d. $\frac{\text{28. Września}}{\text{6. Października}}$ 1791. karą są zagrożone, żadnego nie mają zastósowania.

Wtych częściach kraju, w których ani regulamin policyi polowéj z dnia 1. Listopada

noch das Rural-Gesetz vom $\frac{\text{28. September}}{\text{6. Oktober}}$ 1791. gilt, unterliegen die in der Feldpolizei-Ordnung vom 1. November 1847. unter Strafe gestellten Entwendungen von Früchten und anderen Boden-Erzeugnissen den Bestimmungen der §§. 215—224., 349. Nr. 3. des Strafgesetzbuchs nicht; es sollen vielmehr auf derartige Entwendungen, insoweit sie nicht durch besondere, die Feldpolizei betreffende Strafbestimmungen vorgesehen sind, die Vorschriften der Feldpolizei-Ordnung vom 1. November 1847. angewendet werden.

1847., ani ustawa względem rólnictwa z dnia $\frac{\text{28. Września}}{\text{6. Października}}$ 1791. nie ma ważności, kradzieże owocu i innych płodów ziemnych w regulaminie policyi polowéj z dnia 1. Listopada 1847. karą zagrożone, przepisom §§. 215 aż do 224. 349. No. 3. kodexu karnego nie ulegają, ale raczéj do takich kradzieży, o ile przez szczególne postanowienia karne dotyczące się policyi polowéj nie są przewidziane, przepisy regulaminu policyi polowéj z dnia 1. Listopada 1847. zastósowanemi być mają.

Artikel IV.

In Ansehung aller Verbrechen und Vergehen solcher Personen, welche zur Zeit der That das sechszehnte Lebensjahr noch nicht vollendet hatten, erfolgt die Untersuchung und Entscheidung durch die Gerichtsabtheilungen, beziehungsweise die Zuchtpolizeikammern, sofern nicht wegen Konnexität die Verweisung vor den Schwurgerichtshof auszusprechen ist.

Artykuł IV.

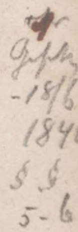
Co do zbrodni i przewinień takich osób, które podczas uczynku szesnastego roku życia jeszcze nie ukończyły, nastąpi indagacya i decyzya przez wydziały sądowe, odnośnie przez Izby policyi karnéj, o ile dla związku przekazanie do sądu przysięgłych nie ma być wyrzeczoném.

Artikel V.

Vergehen und Uebertretungen, welche durch Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften über die Entrichtung der Steuern, Zölle, Postgefälle, Kommunikations-Abgaben und aller übrigen öffentlichen Abgaben und Gefälle begangen werden, verjähren in fünf Jahren.

Artykuł V.

Przewinienia i przekroczenia, które przez nadwerężenie przepisów względem opłacania podatków, opłat pocztowych, danin komunikacyinych i wszystkich innych publicznych podatków i danin popełnione będą, ulegają przedawnieniu w przeciągu pięciu lat.

Artikel VI.

Im Bezirke des Appellationsgerichtshofes zu Köln kommen in Ansehung der im Artikel V. erwähnten Zuwiderhandlungen folgende Bestimmungen zur Anwendung:

1) die von den Polizeigerichten erlassenen Urtheile können ohne Ausnahme von dem Beschuldig-

Artykuł VI.

W obwodzie sądu apelacyinego w Kolonii co do wymienionych w artykule V. przekroczeń, następujące postanowienia mają zastósowanie:

1) wyroki przez sądy policyine wydane bez wyjątku od oskarzonego, prokuratoryi

ten, der Staatsanwaltschaft und der Civilpartei durch Berufung angegriffen werden;

2) der zur Verwaltung der betreffenden Abgaben oder Gefälle bestellten Behörde stehen, wenn sie als Civilpartei aufgetreten ist, auch rücksichtlich der Strafe die gesetzlichen Rechtsmittel zu.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 22. Mai 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

Rządowéj i od strony cywilnéj przez odwołanie zaczepionemi być mogą;

2) władzy do administracyi dotyczących podatków albo danin ustanowionéj, jeżeli jako strona cywilna występuje, również względem kary przepisane środki prawa służą.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 22. Maja 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

Berichtigung.

In dem, zwischen dem Zollverein und der ottomanischen Pforte vereinbarten, Seite 1059. ff. der Gesetz-Sammlung von 1851. abgedruckten Zoll-Tarife ist

Seite 1063 in der vorletzten Spalte Zeile 3. von unten statt „5000 Stück“ zu lesen: 50,000 Stück.

Sprostowanie.

W taryfie celnéj pomiędzy związkiem celnym i Portą Ottomańską umówionéj i na stronie 1059 i nast. w Zbiórze praw za rok 1851. wydrukowanéj

na stronie 1063 w przedostatniéj kolumnie wiersz 3 z dołu zamiast 5000 czytać 50,000 należy.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei.
(Rudolph Decker.)

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni.
(Rudolf Decker.)